

بررسی قرار دادهای مؤجل متوفی و آثار آن در حقوق ایران

هدیه نعیمی پور*، دکتر محمد رضا داداشی،

1396-6-19

با فوت شخص، تعهدات و حقوق متوفی به وارث وی منتقل می‌گردد و وراثت در کنار ذی‌حقی‌شان در استیفای این حقوق، مسئول اجرای تعهدات مورث خود هستند به غیر از آن دسته از تعهداتی که غیرقابل انتقال و قائم به شخص باشد. مستفاد از ماده 231 قانون اموری حسبی که برگرفته از نظر مشهور فقهای امامیه می‌باشد بیان می‌کند: «دیون مؤجل متوفی بعد از فوت حال می‌شود». از منطوق ماده این نتیجه قابل استنباط است که طلبکار بعد از فوت مدیون بی‌آنکه مقید به استیفای حق خود در تاریخ مقرر باشد، بلافاصله حق مطالبه حق خود را پیدا نموده و وارث متوفی نیز مکلف هستند دیون مورث خود را هر چند که اجل آن فرا نرسیده باشد، ادا نمایند. سوالی که در این جا مطرح می‌سازیم این است که هرگاه شخصی مبادرت به انعقاد معامله ای نماید و پیش از فرارسیدن موعد اجرای تعهدات ناشی از معامله فوت نماید، آیا ماده 231 قانون امور حسبی که در مقام بیان حال شدن دیون متوفی بوده در خصوص تعهدات قراردادی متوفی نیز قابل تسری است یا خیر؟ چنانچه اشاره خواهیم کرد نمی‌توان میان دیون متوفی و تعهدات متوفی رابطه تساوی برقرار کرد و حکم مقرر در باب دیون متوفی در ماده 231 قانون امور حسبی را شامل تعهدات قراردادی نیز دانست.

کلمات کلیدی : کلید واژه: قرارداد، متوفی، اجل، تاجیل

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)